

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Bobíkovou ve věci

žalobkyně: M. J., narozená
bytem
proti
žalované: **EUC Klinika Kladno s.r.o.**
sídlem Hut'ská 211, 272 80 Kladno
zastoupená advokátem JUDr. Vladimírem Nedvědem
sídlem Štítného 1344, 272 01 Kladno-Kročehlavy

o ochraně osobnosti,

takto:

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobkyně domáhá uložení povinnosti žalované poskytnout žalobkyni přiměřené zadostiučinění v penězích podle úvahy soudu za ztrátu 12 lékařských zpráv a tím i citlivých údajů, odmítá.
- II. Žaloba se v části, v níž se žalobkyně po žalované domáhá omluvného dopisu ve znění:
„EUC Klinika Kladno s.r.o. se tímto omlouvá paní M. J. za ztrátu 12 lékařských zpráv ze zdravotnické dokumentace vedené MUDr. Klaudíí Borzovou v období od 13. 3. 2008 do 6. 1. 2009, za umožnění vynesení originálu zdravotnické dokumentace MUDr. Klaudíí Borzovou mimo pracoviště EUC Klinika Kladno s.r.o., a to, že originál této měla ke dni 15. 3. 2013 ve svém držení, za neoprávněný zásah do života a soukromí, který byl způsoben únikem zvláště citlivých dat tím, že 12 lékařských zpráv ze zdravotnické dokumentace MUDr. Borzové obsahující lékařské zprávy psychiatrického charakteru, čímž byly zpřístupněny třetím osobám pro jejich ztrátu.“, zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 23 716 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svojí žalobou ze dne 26. 8. 2017 (doručenou Okresnímu soudu v Kladně dne 27. 11. 2017) domáhala uložení povinnosti žalované zaslat žalobkyni omluvný dopis ve znění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

„EUC Klinika Kladno s.r.o., se tímto omlouvá paní M. J. za nepravdivé údaje, které uvedla MUDr. Klaudie Borzová Vodičková v zdravotnické dokumentaci vedené o paní M. J. v zdravotnické dokumentaci – nepravdivý údaj „vysoké ambice, nadřazenost ... lidem se zdá být přísná, arogantní, uvědomuje si, že chyba je v něm“;

„EUC Klinika Kladno s.r.o., se současně omlouvá paní M. J. za strátu převážné části zdravotnické dokumentace vedené o její osobě MUDr. Klaudii Borzovou Vodičkovou a tím za strátu zvláště citlivých údajů.“

„Dále se EUC Klinika Kladno s.r.o. omlouvá paní M. J. za skutečnost, že v důsledku porušení právní povinnosti EUC Kliniky Kladno s.r.o., je opakovaně lékařská posudková služba ČSSZ a MPSV posuzována na základě části zdravotní dokumentace, která byla opakovaně vydávána za zdravotní dokumentaci úplnou.“

2. Dále se žalobkyně domáhala náhrady nákladů řízení. Vše odůvodnila tím, že dne 24. 1. 2017 byla žalobkyně posouzena v rámci námitkového řízení ČSSZ v Praze na základě psychiatrických nálezů z části zdravotní dokumentace MUDr. Klaudie Borzové (dále také jen „MUDr. Borzová“), P-P klinika s.r.o., IČO: 47539771, nyní EUC Klinika Kladno s.r.o., když se jednalo o opakované posouzení psychického zdravotního stavu žalobkyně ČSSZ a MPSV, přičemž byla žalovanou předložena zdravotní dokumentace žalobkyně neúplná. Žalobkyně také odkázala na spor mezi ní a žalovanou vedený zdejším soudem pod sp. zn. 10 C 113/2012, který byl ukončen rozhodnutím Krajského soudu v Praze dne 31. 5. 2017. V rámci uvedeného řízení byla žalovaná dne 19. 6. 2016 zavázána usnesením Okresního soudu v Kladně k zaslání zdravotnické dokumentace žalobkyně za účelem provedení důkazu touto zdravotnickou dokumentací. Žalovaná tuto svou povinnost splnila pouze částečně doložením zanedbatelné části předmětné zdravotnické dokumentace, a to 4 listy formátu A4. Žalovaná opakovaně setrvala na svém tvrzení, a to i u Krajského soudu v Praze dne 23. 5. 2017, že se jedná o úplnou dokumentaci žalobkyně, i když se toto tvrzení nezakládá na pravdě s ohledem na obsah písemného vyjádření zaměstnance žalované, MUDr. Martina Hulmana (dále také jen „MUDr. Hulman“), který v lékařské zprávě ze dne 10. 6. 2011 uvádí i další listiny zdravotnické dokumentace. Žalovaná tak nesplnila svou zákonnou povinnost a došlo ke ztrátě převážné části zdravotnické dokumentace, tj. listin obsahujících zvláště citlivé údaje o osobě žalobkyně a její léčbě na oddělení psychiatrie žalované. Podle lékařské zprávy MUDr. Hulmana byly ztraceny tyto listiny: 1. zpráva po policii ČR, 2. EEG (výsledek vyšetření), 3. psychologické vyšetření (zpráva o psychologickém vyšetření a jeho výsledku), 4. jedna zpráva pro praktického lékaře, 5. usnesení o určení soudního znalce, 6. komunikace se soudním znalcem, 7. oznámení o podpůrčí době z roku 2008, 8. odborné nálezy z neurologie, ortopedie, rehabilitace a gastroenterologie. Tím došlo k závažnému zásahu do osobnostních práv žalobkyně ztrátou uvedených listin, současně dochází k nesprávnému náhledu na žalobkyni při posuzování jejího zdravotního stavu ČSSZ a MPSV, když ztrátou výše uvedených listin došlo ke ztrátě informací o zdravotních obtížích, které souvisely s léčbou žalobkyně MUDr. Borzovou.
3. Žalobkyně byla vyzvána usnesením č.j. 28 C 43/2017-18 ze dne 4. 12. 2017 k odstranění vad žaloby, které odstranila tím způsobem, že navrhovala provedení dalších důkazů ke svému prvotnímu žalobnímu návrhu, včetně tvrzení, že došlo ke změně zdravotnické dokumentace poté, co MUDr. Borzová již nebyla zaměstnána u žalované. Změnu zdravotnické dokumentace musel provést zpětně zřejmě MUDr. Hulman. Ztrátou zdravotnické dokumentace došlo k předání listin ze zdravotnické dokumentace třetí osobě či osobám a tím k porušení lékařského tajemství ve vztahu k žalobkyni, když obsáhle uváděla tvrzení ohledně ztráty, úpravy, opravy při vedení zdravotnické dokumentace s odkazy na správní předpisy. Dále požadovala nemajetkovou újmu určenou podle úvahy soudu s ohledem „na opakovaná porušení zákona ze strany žalované při vedení i opravě zdravotnické dokumentace, porušení zákona při archivaci zdravotnické dokumentace vedené o osobě žalobkyně a pro ztrátu zvláště citlivých dat týkajících se osoby žalobkyně“, čímž dochází k porušování zákonů ČR žalovanou a tím dochází k poškozování dobrého jména žalobkyně a k zásahu do jejího života, soukromí. Také se dále domáhala upuštění od neoprávněných zásahů do života žalobkyně.

4. Žalovaná se od počátku k podané žalobě vymezila tím způsobem, že žalobkyně své nároky uplatnila již v předchozí žalobě vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 10 C 113/2012. Její nároky tak byly plně uspokojeny, proto navrhovala zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Pokud se jednalo o požadavky žalobkyně (požadovaných téměř u všech záznamů vedených MUDr. Borzovou) na opravu zdravotnické dokumentace, byly tyto požadavky vždy zamítnuty vyjma opravy na základě rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 25 Co 61/2017-595. Oba soudy se vyrovnaly s údajnou ztrátou zdravotnické dokumentace žalobkyně tak, že úplná zdravotní dokumentace byla žalobkyni předána. Žalobkyně se soudí i s jinými subjekty, kdy zneužívá dobrodiní právního řádu ČR a požaduje vždy bezplatnou právní pomoc, osvobození od soudních poplatků i osvobození od hrazení nákladů řízení, zejména nákladů zastoupení bezdůvodně žalovaných subjektů, tedy i žalované.
5. K vyjádření žalované žalobkyně založila do spisu svoji reakci, v níž zejména uváděla, že se žalovaná k věci nevyjádřila, zejména k porušení zákonů ze strany zaměstnanců žalované i ke skutečnosti o předkládání pouze částečných zpráv MPSV pro posouzení jejího zdravotního stavu. „Neví, zda jde o nemorální taktiku advokáta žalované strany, či zda je advokát žalované ovlivněn tvrzením žalované strany, nepravdivá a urážející tvrzení JUDr. Vladimíra Nedvěda však považuje za úmyslné poškozování své osoby.“ Uváděla, že žalovaná byla zavázána Krajským soudem v Praze v rozhodnutí sp. zn. 25 Co 61/2017 k opravě zdravotnické dokumentace (druhoinstanční rozhodnutí navazující na řízení u Okresního soudu v Kladně vedené pod sp. zn. 10 C 113/2012). Důkazní nouze v předchozím sporu mezi žalobkyní a žalovanou způsobila její neúspěch ve věci, když důkazní nouze byla způsobena žalovanou stranou ztrátou listin, žalovaná pak ve věci sp. zn. 25 Co 61/2017 uvedla v omyl (podle názoru žalobkyně podvedla) Okresní soud v Kladně a Krajský soud v Praze doložením kopie části předmětné zdravotnické dokumentace s tvrzením, že se jedná o dokumentaci komplexní. Předmětem nynější žaloby je omluva za ztrátu převážné části zdravotnické dokumentace obsahující zvláště citlivé údaje.
6. Při ústním jednání konaném dne 13. 4. 2018 došlo k částečnému rozšíření žaloby, následně k částečnému zpětvzetí žaloby žalobkyní, když se žalobkyně domáhala **(1) nemajetkové újmy**, kterou ponechává na úvaze soudu, z důvodu porušení zákona ze strany žalované při vedení i opravě zdravotnické dokumentace, porušení zákona při archivaci zdravotnické dokumentace vedené o její osobě a pro ztrátu zvláště citlivých dat týkajících se žalobkyně, čímž dochází k poškozování jejího dobrého jména a k zásahu do jejího života, soukromí, a **(2) upuštění od neoprávněných zásahů do jejího života spočívajících v pozměňování a dokládání neúplné dokumentace PK MPSV a všem komisím ve věci invalidity**. V rámci uvedeného jednání došlo k tzv. koncentraci řízení v souladu s § 118b odst. 1 o.s.ř., když účastníkům byla samosoudkyní poskytnuta lhůta k doložení tvrzení a zejména důkazů ve věci do 4. 5. 2018.
7. V průběhu lhůty poskytnuté účastníkům k doložení tvrzení a důkazů žalobkyně v obsáhlém vyjádření uvedla, že došlo ke ztrátě 12 listin, konkrétně lékařské zprávy **(1) ze dne 24. 11. 2008 (11:11 hodin) vytvořené MUDr. Borzovou, (2) ze dne 6. 1. 2009 vytvořené MUDr. Borzovou, (3) ze dne 14. 9. 2009 vytvořené MUDr. Borzovou pro Policii ČR, (4) ze dne 10. 6. 2011 vytvořené MUDr. Hulmanem a (5) ze dne 3. 11. 2011 vytvořené MUDr. Hulmanem, dále (6) výsledek vyšetření EEG, (7) psychologické vyšetření – zprávy o psychologickém vyšetření a jeho výsledku, (8) jedna zpráva pro praktického lékaře, (9) usnesení o určení soudního znalce, (10) komunikace se soudním znalcem, (11) oznámení o podpůrčí době z roku 2008 a (12) odborné nálezy z neurologie, ortopedie, rehabilitace a gastroenterologie**. Jedná se o listiny, jež jsou obsahem zprávy MUDr. Hulmana ze dne 10. 6. 2011, a dále listiny, které má v držení žalobkyně. V tomto vyjádření opětovně žalobkyně změnila žalobní petit tak, že žádá omluvu ve znění specifikovaném ve výroku II. tohoto rozsudku a přiměřené zadostiučinění v penězích podle úvahy soudu.

8. Při jednání konaném 25. 5. 2018, kdy již po precizaci žaloby (opětovným rozšířením žaloby ve lhůtě poskytnuté pro doložení tvrzení a důkazů a následným částečným zpětvzetím žaloby) bylo již najisto postaveno, že se žalobkyně domáhá **(1) zaslání omluvného dopisu žalobkyni** žalovanou ve znění uvedeném ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj.: „EUC Klinika Kladno s.r.o. se tímto omlouvá paní M. J. za ztrátu 12 lékařských zpráv ze zdravotnické dokumentace vedené MUDr. Klaudií Borzovou v období od 13. 3. 2008 do 6. 1. 2009, za umožnění vynesení originálu zdravotnické dokumentace MUDr. Klaudií Borzovou mimo pracoviště EUC Klinika Kladno s.r.o., a to, že originál této měla ke dni 15. 3. 2013 ve svém držení, za neoprávněný zásah do života a soukromí, který byl způsoben únikem zvláště citlivých dat tím, že 12 lékařských zpráv ze zdravotnické dokumentace MUDr. Borzové obsahující lékařské zprávy psychiatrického charakteru, čímž byly zpřístupněny třetím osobám pro jejich ztrátu.“, a **(2) nemajetkové újmy** spočívající v uložení povinnosti žalované poskytnout žalobkyni zadostiučinění v penězích podle úvahy soudu za ztrátu 12 lékařských zpráv a tím i citlivých údajů (při jednání dne 25. 5. 2018 žalobkyně uvedla, že se mělo se jednat o ztrátu zdravotnické dokumentace za období od 10. 6. 2011 do 17. 5. 2016).
9. Žalovaná setrvala na svém stanovisku a navrhovala zamítnutí žaloby v celém rozsahu a přiznání žalované náhrady nákladů řízení. Zdůraznila, že i přes absenci uložení povinnosti Krajským soudem v Praze v rozsudku č.j. 25 Co 61/2017-595 opravila listinu ve zdravotnické dokumentaci v souladu s požadavkem žalobkyně, kterou také takto opravenou žalobkyni předala. Není zde proto důvodu k omluvě žalované.
10. V rámci řízení žalobkyně do spisu založila mnoho vyjádření (včetně písemné závěrečné řeči), která však obsahovala skutečnosti uváděné shora, ačkoli detailněji a obsírněji, pročez není nutné tato uvádět v tomto rozhodnutí pro stručnost, a to i s ohledem na zákonný požadavek pro náležitosti rozsudku uvedený v § 157 odst. 2 o.s.ř., tedy že „*není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy*“. V rámci řízení bylo provedeno dokazování listinami uvedenými níže.
11. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně č.j. 10 C 113/2012-500 ze dne 14. 10. 2016 bylo zjištěno, že jím byla zamítnuta žaloba, již se žalobkyně (M. J.) domáhala vydání a opravy zdravotnické dokumentace a náhrady škody po žalované (EUC Klinika Kladno, s.r.o.). Konkrétně byla výrokem I. zamítnuta žaloba, aby žalovaná byla povinna pořídit a vydat žalobkyni kopie úplné zdravotní dokumentace, vedené o žalobkyni jako pacientce v období od ledna 2008 do ledna 2009. Výrokem II. byla zamítnuta žaloba v části, již se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení částky 626 842 Kč a měsíčních plateb ve výši 12 390 Kč počínaje dnem 1. 6. 2013 představujících náhradu škody, a výrokem III. byla zamítnuta žaloba v části, v níž se žalobkyně po žalované domáhala oprav, případně doplnění textů ve zdravotní dokumentaci MUDr. Borzové o žalobkyni jako pacientce, již zpracovala MUDr. Borzová o žalobkyni od ledna 2008 do ledna 2009. Pro toto řízení je z uvedeného rozsudku zásadní, že právě v době od ledna 2008 do nejméně ledna 2009 byla žalobkyně vedena jako pacientka MUDr. Borzové, což bylo v řízení vedeném pod sp. zn. 10 C 113/2012 prokázáno nejen tehdy nespornými tvrzeními účastníků, ale též výpisem ze zdravotnické dokumentace. V uvedeném řízení soud dospěl k závěru, že zdravotnická dokumentace vedená o žalobkyni jako pacientce MUDr. Borzovou za období od ledna 2008 do ledna 2009 byla úplná. V uvedeném rozhodnutí bylo zcela pregnantně vysvětleno, že zdravotnická dokumentace je písemný souhrn údajů (záznamů) o tom, jaká konkrétní lékařská péče je pacientovi poskytována a jakých výsledků dosahuje. Jde o záznamy jednotlivých vyšetření pacienta, o průběhu léčby, o spolupráci pacienta při vyšetřování atd. Jedná se o doklad, který zpracovává osoba poskytující ošetření (zpravidla lékař). V uvedeném řízení bylo také zjištěno, že žalobkyně kopii úplné zdravotnické dokumentace za období od ledna 2008 do ledna 2009 vlastní.
12. Z rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 25 Co 61/2017-595 ze dne 31. 5. 2017 bylo zjištěno, že jím byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Kladně specifikovaný v odst. 11 tohoto rozsudku a pouze došlo k opravě písařské chyby uvedené v rozsudku specifikovaném v odst. 11 tohoto

rozhodnutí a změně výše náhrady nákladů řízení. Odvolací soud tehdy doplnil dokazování sdělením podstatného obsahu údajů z archivní databáze účtu pojištěnce, tj. žalobkyně, za období od 14. 1. 2008 do 6. 1. 2009. Bylo prokázáno, že žalobkyně od žalované obdržela úplnou zdravotní dokumentaci.

13. Z lékařské zprávy MUDr. Hulmana i zdravotnické dokumentace datované od 13. 3. 2008 do 6. 1. 2009, resp. 14. 9. 2009 (vyhotovení zprávy pro Policii ČR), tj. lékařských zpráv datovaných od 24. 11. 2008 do 6. 1. 2009, lékařské zprávy MUDr. Hulmana ze dne 3. 11. 2011 a dopisu adresovaného MUDr. Borzovou Okresnímu soudu v Kladně ke sp. zn. 10 C 113/2012 bylo zjištěno, že tytéž listiny se nachází ve spisu Okresního soudu v Kladně vedeném pod sp. zn. 10 C 113/2012. Z korespondence mezi žalobkyní a žalovanou založenou v tomto řízení do spisu, žádostí (i opakovaných) o vydání zdravotnické dokumentace, a dalších listin čtených k důkazu nebylo zjištěno nic relevantního vyjma skutečnosti, že žalobkyně byla v péči P-P kliniky Kladno (tj. žalované) od 13. 3. 2008 do 6. 1. 2009.
14. Soud zamítl důkazní návrhy žalobkyně, a to svědeckou výpověď V [REDAKCE] L [REDAKCE] s ohledem na již skončené dokazování ve věci a nadbytečnosti, neboť soud již považoval skutkový stav za dostatečně prokázaný.
15. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, dospěl ke skutkovému závěru, že obsahem žaloby je žalobkyní tvrzená ztráta 12 listin specifikovaných v odst. 7 tohoto rozsudku za situace, kdy kompletní zdravotnická dokumentace z doby, kdy byla žalobkyně pacientkou žalované, byla žalobkyní v plném rozsahu vydána. Uvedené skutkové závěry vychází zejména z obsáhlého dokazování a z něj vzešlého rozhodnutí Okresního soudu v Kladně č.j. 10 C 113/2012-500 ze dne 14. 10. 2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. 25 Co 61/2017-595 ze dne 31. 5. 2017. Žalobkyně tvrdila ztrátu 12 lékařských zpráv za období od 10. 6. 2011 do 17. 5. 2016 (jak uvedla při ústním jednání dne 25. 5. 2018), přičemž obsahem žaloby se domáhala omluvy za ztrátu 12 lékařských zpráv v období od 13. 3. 2008 do 6. 1. 2009, tedy zde byl i rozpor tvrzení žalobkyně i s předloženými důkazy – ztracenými listinami datovanými i po lednu 2009. Je však zřejmé, že přesnou specifikací požadovaných listin (nikoli přesnou u všech tvrzených listin) se u některých jedná i o listiny staršího data, právě i z období předchozího řízení (zejména listina „oznámení o podpůrčí době z roku 2008“). Soud proto po skutkové stránce dospěl k závěru, že se žalobkyně svojí žalobou domáhá omluvy za ztrátu lékařských zpráv za období již v minulě žalobě rozhodnuté, ale i období v předchozím řízení odlišné (tj. období po lednu 2009), když však zdravotnická dokumentace žalobkyně je zcela kompletní. Dále se žalobkyně domáhá omluvy za umožnění vynesení originálu zdravotnické dokumentace MUDr. Klaudíí Borzovou mimo pracoviště EUC Klinika Kladno s.r.o., a to, že originál této měla ke dni 15. 3. 2013 ve svém držení, za neoprávněný zásah do života a soukromí, když soud po skutkové stránce dospěl k závěru, že k vynesení zdravotnické dokumentace mimo pracoviště žalované nemohlo dojít, když je zcela jasné, že zdravotnická dokumentace je vždy ponechána ve zdravotnickém zařízení, kde k vyšetření pacienta došlo, a to i přes možnou změnu lékaře z důvodu jeho odchodu z uvedeného pracoviště k jinému zaměstnavateli. Dále žalobkyně požaduje satisfakci (nemajetkovou újmu) za ztrátu 12 lékařských zpráv vyjmenovaných v odst. 7, když ani tyto zprávy nejsou součástí zdravotnické dokumentace vedené žalovanou o žalobkyni jakožto pacientce. I ze samotných listin předložených žalobkyní je seznatelné, že byly vyhotovovány pro „vedení“ žalované, pro Policii ČR, aj. Všechny „ztracené“ listiny však má žalobkyně v držení.
16. Podle § 43 odst. 2 o.s.ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.

17. Podle § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
18. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“), fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.
19. Podle § 13 odst. 2 obč. zák. pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.
20. Podle § 13 odst. 3 obč. zák. výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.
21. Žalobkyně byla vyzvána usnesením Okresního soudu v Kladně č.j. 28 C 43/2017-154 ze dne 20. 8. 2018, aby doplnila svůj návrh na přiměřené zadostiučinění (ačkoli byla takto poučována i neformálně v rámci ústních jednání), na něž žalobkyně reagovala tím způsobem, že po diskusi se svým advokátem žádá o určení výše přiměřeného zadostiučinění ve výši, kterou soud určí. Soud proto dospěl k závěru, že není možné rozhodnout bez návrhu žalobkyně o výši peněžitého zadostiučinění (shodně též usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 7. 1995, sp. zn. 1 Co 174/95), neboť ze žalobního návrhu musí být vždy jasně a určitě patrné, jakou konkrétní výši peněžitého zadostiučinění žalobkyně požaduje (jedná se o maximum, které může soud přiznat, jinak by postupoval v rozporu s principem uvedeným v § 153 odst. 2 o.s.ř., *index non eat ultra petita partium*) a nezbylo mu, než žalobu v části, již se žalobkyně domáhala nemajetkové újmy, odmítnout (výrok I.).
22. Ve zbývající části žaloby dospěl soud po právní stránce k závěru, že nemůže v souladu s § 159a o.s.ř. nikterak přezkoumávat již rozhodnutou věc Okresním soudem v Kladně v řízení vedeném pod sp. zn. 10 C 113/2012. Je zřejmé, že uvedené rozhodnutí je závazné pro účastníky řízení, a také pro další orgány. Soud zvažoval, zda se jedná o překážku *rei iudicatae*, když dospěl k závěru, že v tomto případě nikoli (smysl *res iudicata* spočívá ve skutečnosti, že tato překážka brání tomu, aby totožná věc, o které již bylo pravomocně rozhodnuto, byla opětovně projednávána. Překážka věci rozsouzené je upravena v příslušných ustanoveních o.s.ř. zabývajících se materiální právní mocí, se kterou tato překážka souvisí. Materiální stránka právní moci se projevuje jednak závazností pravomocného rozhodnutí, jednak nezměnitelností pravomocného rozhodnutí v podobě překážky *res iudicata*. Závaznost v tomto smyslu znamená, že každý, na koho se rozsudek vztahuje, je povinen chovat se v souladu s příkazem, který je ve výroku rozsudku obsažen. Nezměnitelnost pravomocného rozhodnutí spočívá v zákazu opětovného projednání a rozhodnutí v totožné věci). Žalobkyně tvrdila ztrátu 12 lékařských zpráv za období od 10. 6. 2011 do 17. 5. 2016 (jak uvedla při ústním jednání dne 25. 5. 2018). Je však zřejmé, že přesnou specifikací u některých požadovaných listin (nikoli přesnou u všech tvrzených listin) se u několika jedná i o listiny staršího data, právě i z období předchozí žaloby (zejména listina „oznámení o podpůrcí době z roku 2008“). Listiny staršího data, tj. za období předchozího řízení, nebyly sice výslovně uváděny v rozhodnutí Okresního soudu v Kladně č.j. 10 C 113/2012-500 ze dne 14. 10. 2016 ani v navazujícím rozsudku Krajského soudu v Praze č.j. 25 Co 61/2017-595 ze dne 31. 5. 2017 v předchozí věci, avšak z obsahu spisu vyplynulo, že byly již předloženy v předchozím řízení s tím, že nebyly prováděny k důkazu s ohledem na skutečnost, že nejsou součástí zdravotnické dokumentace. Problematikou předchozího řízení bylo vydání zdravotnické dokumentace tak, aby byla úplná, avšak v tomto řízení se jedná i o jiné listiny, zejména z novějšího období, než v předchozím řízení. Sod také zdůrazňuje, že žalobkyně se v předchozím řízení domáhala náhrady škody za ztrátu zdravotnické dokumentace,

v tomto řízení se však jedná o morální zadostiučinění formou finančního zadostiučinění jakožto náhrady nemajetkové újmy. Stejně tak v tomto řízení žalobkyně požaduje jinou omluvu oproti předchozímu řízení.

23. Bylo nutné si jako předběžnou otázku vyřešit, jakého období se tvrzená ztráta listin ze zdravotnické dokumentace týká. Z listin předložených žalobkyní je zřejmé, že zdravotnickou dokumentaci o žalobkyni jako pacientce vedla žalovaná v období od 13. 3. 2008 do 6. 1. 2009, kdy byla v péči psychiatrické ambulance tehdy ještě P-P kliniky Kladno s.r.o. (tedy již vyřešené v přechozím řízení). Sama žalobkyně předložila listinu ve spisu založenou na č.l. 92, v níž MUDr. Hulman uvádí, že v této době byla žalobkyně pacientkou žalované. Posléze již v péči MUDr. Hulmana nikdy nebyla, když on sám nastoupil k žalované v lednu 2011. Osobní kontakt se žalobkyní nikdy neměl. Žalobkyně se v tomto řízení domáhá listin, které by podle jejího názoru měly být součástí její zdravotnické dokumentace (některé listiny ani nebylo lze blíže identifikovat, např. datem vydání apod., např. (6) výsledek vyšetření EEG, (7) psychologické vyšetření – zprávy o psychologickém vyšetření a jeho výsledku, (8) jedna zpráva pro praktického lékaře, (9) usnesení o určení soudního znalce, (10) komunikace se soudním znalcem, (11) oznámení o podpůrčí době z roku 2008 a (12) odborné nálezy z neurologie, ortopedie, rehabilitace a gastroenterologie), a to listin vzniknuvších po lednu 2009, tedy v období, které nebylo předmětem předchozího řízení.
24. Soud sice dospěl k závěru, že předmětem této žaloby jsou i listiny z pozdější doby, než bylo rozhodováno v předchozím řízení, avšak již tehdy byla najisto zodpovězena otázka, zda je kompletní zdravotnická dokumentace žalobkyně v době, kdy byla pacientkou žalované. Bylo najisto již postaveno, že zdravotnická dokumentace žalobkyně je zcela úplná. Tedy žalobkyně v tomto řízení sice přináší novější listiny, o nichž se domnívá, že by měly být součástí zdravotnické dokumentace, když tato skutečnost není pravdivou.
25. Zákon o zdravotních službách stanovuje, že v případě změny ošetřujícího lékaře je dosavadní lékař povinen předat nově zvolenému lékaři všechny informace potřebné pro zajištění návaznosti poskytování všech zdravotních a sociálních služeb poskytovaných pacientovi. Mělo by se tak dít zasláním výpisu ze zdravotní dokumentace či kopií zdravotní dokumentace celé. Naopak originál zdravotní dokumentace by v žádném případě neměl putovat s pacientem k novému lékaři, neboť předešlé zdravotnické zařízení má povinnost tuto dokumentaci uchovat. Zákon nestanoví lékaři žádnou lhůtu k tomu, aby informace předal, ale v zájmu zajištění péče by tak měl učinit co nejdříve (samozřejmě vždy na žádost pacienta, neboť sám o své vůli lékař nemůže vědět, že pacient změnil tohoto ošetřujícího lékaře). Je tedy věcí samotného pacienta, aby oznámil svému ošetřujícímu lékaři, který lékař jej v předchozím období ošetřoval. Stejně tak je velmi zásadní informace, že podle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví o zdravotnické dokumentaci se dokumentace uchovává minimálně po dobu 5 let. Tato minimální doba se má týkat pouze ambulantních vyšetření. Většinou se však jedná o dobu delší. Vyhláška například nařizuje registrujícímu lékaři uchovávat dokumentaci ještě 10 let od chvíle, kdy od něj pacient odešel nebo v případě lůžkové péče, musí její poskytovatel uchovávat dokumentaci pacienta 30 let od hospitalizace apod. Je proto zřejmé, že zdravotnická dokumentace v době, kdy byla žalobkyně pacientkou žalované, byla zcela kompletní, jak bylo rozhodnuto v předchozím řízení. Následně však žalobkyně přestala být pacientkou žalované a je proto nasnadě, že není možné, aby nově vzniklé listiny žalobkyně požadovala zařadit do zdravotnické dokumentace žalované ex post, ačkoli originál zdravotnické dokumentace žalovaná stále archivuje.
26. Je však stěžejní zdůraznit, že každá osoba, o níž jsou vedeny lékařské záznamy, resp. zdravotnická dokumentace, má pouze ve své moci tu skutečnost, zda odevzdá veškeré listiny z jiných vyšetření (např. výsledek EKG, lékařskou zprávu o ošetření v chirurgické ambulanci o úrazu s následkem zlomeniny, a mnohé další lékařské zprávy) svému ošetřujícímu lékaři. Každý člověk v pozici pacienta, který obdrží výsledky jakéhokoli vyšetření, si vždy sám podle svého uvážení rozhodne, zda uvedenou listinu donese ke svému praktickému či jinému ošetřujícímu lékaři. V běžném životě

se i stává, že v případě několika vyšetření člověk „zapomene“ výsledky z jiného vyšetření předat svému ošetřujícímu lékaři při nejbližší návštěvě, když při dalších příležitostech tuto skutečnost opětovně opomene napravit. Není v moci žádného lékaře, aby měl informace od jiných lékařů o vyšetřeních jejich společného pacienta. Dokonce sám lékař nemůže nikterak sankcionovat svého pacienta za nedonesení lékařské zprávy od jiného specialisty. Soud proto dospěl k závěru, že žalobkyně skutečně vlastní různé zprávy a listiny z jiných vyšetření, ale neučinila je součástí své zdravotnické dokumentace. Nyní žalobkyně tvrdí, že je to chyba žalované, která údajně listiny „ztratila“. Soud však tento názor nesdílí, což opírá zejména o ten fakt, že z výpisu (elektronického) zdravotnické dokumentace žalované a výpisu z archivní databáze pojišťovny (jak byly tyto provedeny k důkazu v odvolacím řízení navazujícím na prvoinstanční řízení vedené pod sp. zn. 10 C 113/2012) bylo zjištěno, že žádné jiné (tedy ani v tomto řízení žalobkyní tvrzené) listiny nejsou součástí zdravotnické dokumentace žalobkyně, pouze žalobkyně sama je má k dispozici. Soud tedy opakuje, že nastalou situaci lze jednoduše vysvětlit tak, že sama žalobkyně uvedené zprávy svému ošetřujícímu lékaři nepředala a ten je nemohl zanést do její zdravotnické dokumentace (opět soud zdůrazňuje, že každý člověk se sám rozhoduje, které zprávy a listiny donese svému ošetřujícímu lékaři, a které nikoli. Většinou je poté uloží doma a s plynutím času opomene tyto listiny svému lékaři dodat). Nadto žalobkyně již není pacientkou žalované, tedy těžko může žalovaná vést další zdravotnickou dokumentaci o žalobkyni po ukončení její léčby (ať již na základě rozhodnutí žalobkyně či z jiného důvodu).

27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem III. podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal žalované, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 23 716 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená za jednotlivé úkony právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „a.t.“). Odměna za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty 35 000 Kč podle § 7, § 9 odst. 3 písm. d) a.t. činí částku 2 500 Kč, přičemž bylo vykonáno sedm úkonů, a to převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) a.t., písemná podání ze dne 23. 1. 2018, ze dne 7. 5. 2018 a ze dne 18. 6. 2018 (opravené vyjádření žalované ze dne 23. 1. 2018 a zaslání datované plné moci udělené žalovanou svému zástupci jakožto právní úkony soud nepřiznal z důvodu, že měly být soudu zaslány bez vad napoprvé) podle § 11 odst. 1 písm. d) a.t. a účast na jednání soudu dne 13. 4. 2018, dne 25. 5. 2018 a dne 12. 9. 2018 podle § 11 odst. 1 písm. h) a.t. (tj. celkem 17 500 Kč), k tomuto náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 a.t. za každý ze sedmi shora uvedených úkonů právní služby (tj. celkem 2 100 Kč). Dále jsou náklady žalované tvořeny náhradou za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 19 600 Kč ve výši 4 116 Kč, neboť zástupce žalované řádně prokázal, že je plátcem předmětné daně v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř. O splatnosti k rukám zástupce žalované soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o.s.ř., žádný důvod k odepření nebo snížení náhrady nákladů řízení soud neshledal. O splatnosti k rukám zástupce žalované soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o.s.ř., žádný důvod k odepření nebo snížení náhrady nákladů řízení soud neshledal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Kladno 12. září 2018

Mgr. Kateřina Bobíková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje